

socialt samvær på hjemløseinstitutioner, herberger og væresteder - hvor det var tanken, at de kunne bo eller opholde sig i en periode, indtil de igen fik en bolig. Erfaringerne viser desværre ofte, at det næsten er umuligt at komme ud igen, når først man er flyttet ind - ofte fordi det er overordentlig svært at skaffe de nødvendige boliger. En undersøgelse i 1997 i Københavns Kommune viser, at $\frac{1}{3}$ af herbergsbeboerne er klar til egen bolig, hvis de kunne skaffes.

Der bliver flere og flere hjemløse, ligesom de sindslidende og misbrugere mangler relevante behandlingstilbud og boliger. Årsagerne til mangelen på gode boligmæssige forhold for de udstødte og marginaliserede grupper skal ses i relation til tre forhold. For det første vil der være boligmangel frem til år 2030 som påvist af Lejelovskommissionen. For det andet forsvinder små billige boliger p.g.a. byfornyelse og salg af kommunale ejendomme. Endelig for det tredje er der meldinger fra § 105-institutioner og fagfolk, som efterlyser flere almindelige boliger, kolonihavehuse og plejehjemsplasser til de udstødte og marginaliserede grupper i Danmark.

En konference arrangeret i 1990 af Boligselskabernes Landsforening med deltagelse af Københavns Kommune, Socialministeriet, Boligministeriet, herbergsinstitutioner og naturligvis Boligselskabernes Landsforening afdækkede, at der var behov personalestøtte i individuelle boliger, at der var behov for en særlig indsats for at forhindre udsættelse fra nuværende boliger, at der var behov for udslusningsboliger, at der var behov for individuelle satellitboliger, og at der var behov for bofællesskaber på eller i tilknytning til institutioner, herberger m.v. Hertil kan der i øvrigt være behov for forskellige boformer, pensionater, kollegier og lignende. Samtidig afdækkede konferencen, at det var vigtigt med støtte til beboere i egne boliger.

Hvis det er rigtigt, at boligproblemet er så central en prop, var det måske værd at overveje, inspireret af en tur, Boligudvalget var på til Rotterdam, om vi skal til at mærke et antal boliger i enhver by. Vi mærker i dag ældreboliger, vi mærker ungdomsboliger, og vi mærker almene boliger. De entydige meldinger fra institutioner og fagfolk må efter Socialistisk Folkepartis opfattelse resultere i en mærkning af et antal boliger,

der specielt er forbeholdt de hjemløse, sindslidende, misbrugere, folk fra kriminalforsorgen, osv.

Ad 2

De sindslidende og misbrugere mangler relevante behandlingstilbud og boliger. Vi hører desværre alt for ofte om sindslidende og misbrugere, som ikke kan udskrives til lokalsamfundet, da der ikke findes tilstrækkelig med boliger til dem. Resultatet bliver, at de ikke kan udskrives og bliver fastholdt i behandlingsinstitutioner og herberg.

Ad 3

Socialistisk Folkeparti ønsker, at der tages initiativ til udarbejdelse af et program, som sikrer en forbedring af standarden på forsorgshjem og herberger. Det er nødvendigt for at sikre tidssvarende boformer til sindslidende, misbrugere og hjemløse.

Der er i dag bl.a. ældre, der fortsat har et misbrug og en adfærd, der gør, at de ikke kan tages ind i de etablerede institutioner. For dem er det nødvendigt, at vi får etableret en asyllignende boform, hvor de kan få lov til at leve de sidste år på egne præmisser. Så der er behov for et program, som sikrer, at vi også retter vores opmærksomhed mod denne svage gruppe, som har et stort pleje- og omsorgsbehov.

Ad 4

Der er i 1997 lavet en undersøgelse i København om de ca. 900 pladser på kommunens § 105-institutioner. Undersøgelsen viser, at $\frac{1}{3}$ af beboerne er parate til at flytte ud i egen bolig eller bofællesskab med støtte, hvis det eksisterede. Men boligerne er der ikke. I stedet skulle bistandslovens § 68 B være løsningen for disse personer, men det er klart Socialistisk Folkepartis opfattelse, at i langt de fleste tilfælde, hvor § 68 B er blevet brugt, så har der reelt alene været tale om tekniske ændringer. København har fået skurbyen, som i dag er organiseret som § 105, men det er meningen, den skal organiseres som § 68 B. Hertil kommer enkelte andre bofællesskaber i København samt nogle ældreboliger i Vestjylland, hvilket reelt er alt, som er oprettet i henhold til § 68 B, på trods af, at muligheden har eksisteret siden 1995.